

117

USTAWA

z dnia 20 maja 1971 r.

Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. I. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Art. II. § 1. Z dniem wejścia w życie Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia tracą moc dotychczasowe przepisy normujące postępowanie karno-administracyjne, chyba że przepisy poniższe stanowią inaczej.

§ 2. W szczególności tracą moc:

- 1) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. Nr 38, poz. 365 z późniejszymi zmianami);
- 2) ustawa z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. z 1966 r. Nr 39, poz. 233);
- 3) art. 28 ust. 5—7 ustawy z dnia 10 lipca 1952 r. o obowiązkowych dostawach zbóż (Dz. U. z 1961 r. Nr 35, poz. 182);
- 4) art. 39 ust. 3—5 dekretu z dnia 28 sierpnia 1952 r. o obowiązkowych dostawach ziemniaków (Dz. U. z 1961 r. Nr 35, poz. 183);
- 5) art. 24 ust. 3—5 dekretu z dnia 1 grudnia 1953 r. o obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych (Dz. U. Nr 50, poz. 244 i z 1957 r. Nr 38, poz. 163);
- 6) art. 10 ust. 3 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35).

§ 3. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia oraz niniejszej ustawy pozostają w mocy odpowiednie przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są sprzeczne z przepisami tego kodeksu oraz z przepisami niniejszej ustawy.

Art. III. § 1. Pozostają w mocy następujące przepisy normujące postępowanie w sprawach o wykroczenia:

- 1) art. 9—13 dekretu z dnia 10 listopada 1954 r. o przejęciu przez związki zawodowe zadań w dziedzinie wykonywania ustaw o ochronie, bezpieczeństwie i higienie pracy oraz sprawowania inspekcji pracy (Dz. U. z 1968 r. Nr 8, poz. 47);
- 2) art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 29 marca 1963 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 15, poz. 77).

§ 2. W ustawie z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150) w art. 18 ust 1 wyraz „wykroczeń” zastępuje się wyrazem „naruszeń”, a ust. 4 art. 18 skreśla się.

Art. IV. Jeżeli obowiązujące przepisy powołują się na uchylone przepisy dotyczące przedmiotów unormowanych w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia albo odsyłają ogólnie do przepisów o postępowaniu lub orzecznictwie karno-administracyjnym, to stosuje się w tym zakresie odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. V. Przepisy Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia stosuje się również do spraw wszczętych przed dniem wejścia jego w życie, jeżeli przepisy poniższe nie stanowią inaczej.

Art. VI. Ilekroć dotychczasowa ustawa szczególna przewiduje właściwość sądów w sprawach o czyny zagrożone karą aresztu nie wyższą niż 3 miesiące lub karą grzywny nie wyższą niż 5000 złotych, sprawy o te wykroczenia przechodzą z dniem wejścia w życie Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia do orzecznictwa kolegów do spraw wykroczeń przy prezydiach rad narodowych.

Art. VII. § 1. Sprawy o czyny określone w art. VI niniejszej ustawy oraz w art. 50, 60, 62, 69, 87, 119, 121, 122, 124, 126, 132, 133, 135, 136 i 138 Kodeksu wykroczeń, w których akt oskarżenia wniesiony został do sądu przed dniem wejścia w życie tego kodeksu, oraz sprawy, które przed tym dniem przekazane zostały na drogę postępowania sądowego przez kolegia karno-administracyjne i urzędy morskie, podlegają rozpoznaniu przez organy dotychczas właściwe.

§ 2. Jeżeli czyn na podstawie dotychczasowych przepisów stanowił występki, a zgodnie z przepisami Kodeksu wykroczeń jest wykroczeniem, sąd rozpoznając sprawę na podstawie § 1 stosuje odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego o postępowaniu uproszczonym.

Art. VIII. Istniejące w dniu wejścia w życie Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia komisje, o których mowa w przepisie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. z 1966 r. Nr 39, poz. 233), stają się z tym dniem komisjami orzecznictwa do spraw wykroczeń przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) oraz przy prezydiach rad narodowych miast stanowiących powiaty podzielonych na dzielnice i działają w dotychczasowym składzie — do czasu wybrania przez radę narodową nowego ich składu.

Art. IX. Z dniem wejścia w życie Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia uprawnienia do orzekania w sprawach o wykroczenia przechodzą:

- 1) z urzędów morskich — na kolegia do spraw wykroczeń przy urzędach morskich;
- 2) z urzędów górniczych i Wyższego Urzędu Górniczego — na kolegia do spraw wykroczeń przy okręgowych oraz równorzędnych urzędach górniczych i Wyższym Urzędzie Górniczym.

Art. X. Orzekanie w sprawach o wykroczenia godzące w budownictwo objęte przepisami ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46 z późniejszymi zmianami) w dziedzinie żeglugi morskiej należy do właściwości kolegiów do spraw wykroczeń przy urzędach morskich, a w dziedzinie górnictwa — do właściwości kolegiów przy urzędach górniczych.

Art. XI. Czynności procesowe dokonane przed dniem wejścia w życie Kodeksu postępowania w sprawach o wy-

kroczenia są skuteczne, jeżeli ich dokonano z zachowaniem przepisów dotychczasowych.

Art. XII. W razie wątpliwości, czy stosować prawo dotychczasowe, czy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, stosuje się przepisy kodeksu.

Art. XIII. Rada Ministrów wyda w drodze rozporządzenia przepisy o kosztach postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. XIV. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych podda w drodze rozporządzenia obowiązkowi rejestracji orzeczenia o ukaraniu i nakazy karne za wykroczenia określone w art. 119, 120, 122, 124, 132 i 134 Kodeksu wykroczeń oraz określi sposób prowadzenia tego rejestru.

Art. XV. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *J. Cyrankiewicz*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*